

felv om Befolkningen vilde anvende Beføstninger paa Overfarten, være umuligt for den at deeltage i Valget, og den maatte, naar den skulde kunne det, blive saalænge borte fra sit Hjem, som en saa stor Deel af den kraftigste og virksomste Befolkning umuligt kunde. Samstingerne ere derfor paa den Maade for en væsentlig Grad berøvede deres Valgret. Jeg har gjenstagne Gange overveiet, om man ikke kunde finde Midler til at komme ud af dette Forhold, uden i nogen væsentlig Grad at indskrænke den nuværende Valglov eller at forandre den, og jeg har troet at opnaae dette ved det Forslag, som jeg her har den Ære at forelægge. Forslaget gaaer ud paa, at Raaringen, saaledes som hidtil har været Tilfældet, vedbliver paa Hovedvalgstedet, som for Diebliffet er Kallundborg, men at derimod Stemmegivningen deles i 2 Dele, saaledes at der kan afgives Stemmer paa Samsø, om det forlanges; det heroer altsaa paa enkelte Valgere fra Samsø eller paa en enkelt Candidat, som stiller sig, i den Overbeviisning, at han for en væsentlig Deel repræsenterer Valgernes Interesse paa Samsø, at skaffe en Stemmegivning tilveie der. Jeg har nemlig tænkt mig, at det da kunde ordnes saaledes, at det, naar Raaringen var endt og der begjæres skriftlig Stemmegivning, da med det Samme bliver forlangt, om denne Stemmegivning kun skal foregaae paa Hovedvalgstedet, eller om den tillige skal foregaae paa et Valgsted paa Samsø. Dersom dette Sidste er Tilfældet, saa skulde ingen Afslutning finde Sted paa Hovedvalgstedet, men Valgbøgerne der forsegles og oversendes til Samsø, hvor der da paa en vis Dag og et vist Sted blev at fastfatte en Fortsættelse af Stemmegivningen; derpaa samles Stemmerne der, og Bøgerne oversendes atter, og den endelige Optælling finder da Sted paa Hovedvalgstedet. Jeg troer, naar Forsamlingen nøie overveier dette, vil den erkjende, at, om end Valget derved vil trække lidt længere ud i Tiden, saa vil dog ingen Person derved i det Hele blive forulempet, ligesom der ikke heller derved vil være givet nogen Anledning til nogen Mangel paa Offentlighed eller til nogen Uredelighed ved Valget. Hvis altsaa den Maade, jeg her har

foreslaet til at afhjælpe en saa væsentlig Mangel i Valgloven, foreløbigt skulde vinde Thingets Opmærksomhed, saa vilde jeg ønske, at dette Forslag maatte blive taget under Behandling.

Raben: Jeg for mit Vedkommende skal ikke have Noget imod dette Forslag at erindre; men det forekommer mig, at, hvis det skulde gaae igjennem, saa maatte det dog ogsaa gjælde for alle de andre Der, der ere i det selvsamme Tilfælde som Samsø.

Schæring: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at jeg ikke troer, der i hele Danmark er een eneste D, som er i det Tilfælde, at udgjøre næsten det Halve af en Valgkreds. Dersom det forøvrigt var saa, skulde jeg ogsaa have gjort Forslag derom.

Raben: Det synes mig at være aldeles ligegyldigt, om der saa kun er eet eneste Menneſte paa Den; Netten er lige stor for Vedkommende, enten der er flere eller færre. Jovrigt er der i Nærheden af Lolland flere Der, hvor der kun er 1 eller 2 Sogne, og de maae absolut have samme Net, som der nu foreslaaes alene for Samsø.

Sørensen: Jeg maa bemærke, at der ogsaa er Læsø; det er en temmelig stor D, der ligger i isoleret Afstand fra Fastlandet, og navnlig ved sidste Valg i Districtet mødte fra Læsø kun et Par Medlemmer af Sogneforstanderskabet. Jeg troer imidlertid, at der slet Intet er til Hinder for, at den nu foreslaaede Tilladelse kunde udstrækkes ogsaa til saadanne Der, der med Hensyn til Valget ere omtrent af samme Vigtighed som Samsø.

Da ingen flere begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Forslaget skulde nyde Fremme, hvilket

den næststemte vedtoges med 69 Stemmer.

Formanden: Der er dernæst Spørgsmaal, om „Forslag til Lov, som forandrer § 26 i Forordningen af 27de September 1799“, der er indgivet af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, skal nyde Fremme. — Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Winther: I Forordningen af 27de September 1799 § 26 sidste Deel, er det bestemt, at Politimesteren i Kjøbenhavn skal have en